

Sygn. akt VII U 1046/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2019 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Jarząbek

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 27 czerwca 2019 r.

w Warszawie

sprawy H. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania H. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W.

z dnia 13 marca 2019 r. znak:(...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

H. B. w dniu 2 kwietnia 2019 r. złożył do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie odwołanie od decyzji organu rentowego – Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. z dnia 13 marca 2019 r., znak: (...) Ubezpieczony zakwestionował przeliczenie przez organ rentowy wysokości emerytury począwszy od dnia 1 grudnia 2018 r. W jego ocenie należy dokonać wyrównania przysługującego mu świadczenia za okres od dnia 1 października 2017 r. do dnia 30 listopada 2018 r. (odwołanie z dnia 2 kwietnia 2019r., k. 3 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 17 kwietnia 2019 r. wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Organ rentowy uzasadniając rozstrzygnięcie zawarte w decyzji wskazał, że odwołujący jest uprawniony do pobierania emerytury od dnia 1 października 2017 r. W dniu 18 grudnia 2018 r. złożył wniosek o ponowne obliczenie świadczenia na podstawie przedłożonych zaświadczeń o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 28 listopada 2018 r. i 17 grudnia 2018 r. wydanych przez Zakład (...) w W. Oddział w R.. Po zakończeniu postępowania wyjaśniającego organ rentowy wydał decyzję z dnia 12 marca 2019 r., w której ponownie ustalił wysokość kapitału początkowego ubezpieczonego oraz decyzję z dnia 13 marca 2019 r. przeliczającą wysokość tej emerytury. Powołując się na przepis art. 133 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych organ rentowy wskazał, że podwyższenie świadczenia możliwe jest nie wcześniej niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy (odpowiedź na odwołanie z dnia 17 kwietnia 2019 r., k. 4 a. s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

H. B. w dniu 11 września 2017 r. złożył wniosek do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. o przyznanie prawa do emerytury (wniosek z dnia 11 września 2017 r., k. 1 a. e.). Po rozpoznaniu wniosku organ rentowy wydał decyzję z dnia 19 października 2017 r., znak: (...), w której przyznał odwołującemu prawo do emerytury od dnia 1 października 2017 r. (decyzja z dnia 19 października 2017 r., k. 7 tom V a. e.).

Organ rentowy w dniu 29 grudnia 2017 r. wydał kolejną decyzję, znak: (...) na podstawie której ponownie ustalił wysokość emerytury odwołującego od dnia 1 października 2017 r. (decyzja z dnia 29 grudnia 2017 r., k. 17 tom V a. e.).

Odwołujący zaskarżył decyzję z dnia 29 grudnia 2017 r., znak: (...), czym zainicjował postępowanie sądowe przed Sądem Okręgowym Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych (odwołanie z dnia 25 stycznia 2018 r., k. 20 tom V a. e. i k. 3 a. s. VII U 243/18).

W toku postępowania sądowego toczącego się pod sygn. akt VII U 243/18 odwołujący złożył wnioski dowodowe w postaci dokumentów, tj. świadectw pracy, odpisu aktu urodzenia, zaświadczeń z urzędu pracy czy decyzji organu rentowego (wnioski dowodowe k. 35-75 tom V a. e. i k. 13 a. s. VII U 243/18).

Organ rentowy dokonał ponownego przeliczenia kapitału początkowego w decyzji z dnia 6 kwietnia 2018 r., znak: (...) -2003. W założeniu możliwego wyliczenia, kapitał początkowy ustalony na dzień 1 stycznia 1999 r. mógłby wynosić 204.475,15 złotych (decyzja z dnia 6 kwietnia 2018 r., k. 77c tom V a. e.).

Po hipotetycznym wyliczeniu wysokości kapitału początkowego przez organ rentowy, odwołujący wniósł o umorzenie postępowania prowadzonego przez Sąd Okręgowy (pismo procesowe odwołującego z dnia 11 czerwca 2018 r., k. 31 a. s. VII U 243/18).

Zgodnie z wnioskiem ubezpieczonego, Sąd postanowieniem z dnia 18 czerwca 2018 r. umorzył postępowanie w sprawie, zainicjowane odwołaniem od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 29 grudnia 2017 r., znak: (...) W uzasadnieniu postanowienia wskazano, że wniosek odwołującego o umorzenie postępowania był dopuszczalny i prawnie skuteczny w rozumieniu art. 469 k.p.c. w związku z tym Sąd wydał rozstrzygnięcie na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. w związku z art. 203 k.p.c. (postanowienie z dnia 18 czerwca 2018 r. k. 81 tom V a. e. i k. 33 a. s. VII U 243/18).

Odwołujący w dniu 26 października 2018 r. złożył do organu rentowego wniosek o ponowne przeliczenie kapitału początkowego oraz wysokości emerytury na podstawie świadectw pracy, z których wynikało, że był on zatrudniony w Zakładzie (...) w W. Oddział w R. w okresach od dnia 1 września 1966 r. do dnia 21 czerwca 1969 r., od dnia 23 lipca 1971 r. do dnia 30 listopada 1977 r., od dnia 2 grudnia 1977 r. do dnia 30 kwietnia 1980 r. oraz od dnia 17 czerwca 1980 r. do dnia 30 kwietnia 1987 r. (wniosek z dnia 24 października 2018 r., świadectwa pracy z dnia 20 marca 2018 r. oraz duplikat świadectwa pracy z dnia 27 maja 2005 r., k. 89-90 i 92-98 tom V a. e.).

Po rozpoznaniu wniosku organ rentowy wydał decyzję z dnia 22 listopada 2018 r., znak: (...) na podstawie której odmówił odwołującemu prawa do przeliczenia kapitału początkowego i emerytury. W ocenie organu rentowego brak było podstaw prawnych do przeliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego i emerytury, ponieważ nie przedłożono dodatkowych dokumentów potwierdzających wynagrodzenie osiągnięte przez ubezpieczonego w Zakładzie (...) w W. (decyzja z dnia 22 listopada 2018 r., k. 102 tom V a. e.).

Ubezpieczony do pisma z dnia 18 grudnia 2018 r. dołączył zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wystawione przez Zakład (...) z siedzibą w R.. Z wystawionych zaświadczeń z dnia 11 lutego 2019 r. wynika, że odwołujący uzyskał wynagrodzenie z tytułu zatrudnienia w w/w Zakładzie w kwotach 23.747,20 złotych za 1971 r., 47.627,65 złotych za 1972 r., 20.979,05 złotych za 1973 r., 46.796,50 złotych za 1974 r., 85.171,95 złotych za 1975 r., 115.983,60 złotych za 1976 r. oraz 52.428,40 złotych za 1977 r., 45.010,00 złotych za 1980 r., 105.571,00 złotych za 1981 r., 155.362,00 złotych za 1982

r., 188.037,00 złotych za 1983 r., 158.416,00 złotych za 1984 r., 248.931,00 złotych za 1985 r., 257.399,00 złotych za 1986 r. oraz 122.691,00 złotych za 1987 r. (zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 11 lutego 2019 r., k. 115-122 tom V a. e.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w dniu 13 marca 2019 r. wydał decyzję znak: (...) zgodnie z którą przeliczył wysokość przyznanej odwołującemu emerytury od dnia 1 grudnia 2018 r. Rozstrzygnięcie organu rentowego zostało oparte na zaświadczeniach o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z okresu zatrudnienia ubezpieczonego w Zakładzie (...) z siedzibą w R. (decyzja z dnia 13 marca 2019 r., k. 123 a. e.).

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie jest odwołanie H. B. od decyzji z dnia 13 marca 2019 r. znak: (...) a ubezpieczony domaga się wyrównania przysługującego mu świadczenia za okres od dnia 1 października 2017 r. do dnia 30 listopada 2018 r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego zawartego w aktach rentowych. Zdaniem Sądu, powołane wyżej dokumenty, w zakresie, w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia, są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Nie były one przez strony kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem okoliczności wynikające z treści tych dokumentów należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy.

W związku z tym Sąd uznał materiał dowodowy za wystarczający do rozstrzygnięcia w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie H. B. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 13 marca 2019 r., znak:(...) jest niezasadne i podlega oddaleniu.

Przedmiot sporu w niniejszym postępowaniu dotyczył ustalenia, czy odwołujący ma prawo do przeliczenia emerytury od dnia powstania do niej prawa, t.j. od dnia 1 października 2017 r.

Zgodnie z art. 133 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1270), w razie ponownego ustalenia przez organ rentowy prawa do świadczeń lub ich wysokości, przyznane lub podwyższone świadczenia wypłaca się, poczynając od miesiąca, w którym powstało prawo do tych świadczeń lub do ich podwyższenia, jednak nie wcześniej niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy lub wydano decyzję z urzędu, z zastrzeżeniem art. 107a ust. 3.

Tytułem wstępu należy zaznaczyć, że H. B. początkowo odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W. z dnia 29 grudnia 2017 r., znak: (...), co zainicjowało postępowanie sądowe w sprawie oznaczonej sygn. akt VII U 243/18. Ubezpieczony nie zgadzał się z wysokością przyznanej mu emerytury, a organ rentowy w toku procesu dokonał hipotetycznego wyliczenia kapitału początkowego odwołującego. Ubezpieczony po powzięciu tej informacji złożył do Sądu wnioski o umorzenie postępowania, dlatego Sąd mając na podstawie przepisów art. 355 § 1 k.p.c. oraz 203 k.p.c. w związku z art. 469 k.p.c. umorzył postępowanie w sprawie. W związku z tym należy uznać, że decyzja z dnia 19 października 2017 r. uprawomocniła się. Sąd zważył, że odwołanie ubezpieczonego od w/w decyzji, które zostało przez niego wycofane w toku procesu, nie wywołało żadnych skutków prawnych. Rozstrzygnięcie organu rentowego pozostało niezmienione, a dokonanie wyliczenia wysokości kapitału początkowego odwołującego było jedynie hipotetyczne i w żadnym zakresie nie wiązało stron postępowania.

Sąd wskazuje, że możliwość przeliczenia wysokości kapitału początkowego a następnie emerytury uzależniona jest od przedstawienia odpowiednich dowodów przez wnioskującą stronę. Organ rentowy nie musi prowadzić szczególnego postępowania zmierzającego do poszukiwania dowodów, które mogłyby ewentualnie prowadzić do wykazania wyższej wysokości świadczenia, a obowiązek taki spoczywa przede wszystkim na ubezpieczonym, co też oczywiście leży też w jego interesie. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 24 stycznia

2019 r., sygn. akt III AUa 861/18) Osoba ubiegająca się o emeryturę powinna przedstawić dokumenty stwierdzające m.in. okresy zatrudnienia uzasadniające prawo do świadczeń i ich wysokość oraz wysokość zarobku stanowiącego podstawę wymiaru świadczeń. Istotna jest data ponownego wniosku i dołączone przy nim nowe dokumenty (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 30 września 2015 r., sygn. akt III AUa 500/15)

W niniejszej sprawie możliwość ponownego przeliczenia wysokości świadczenia odwołującego zaszła dopiero po przedstawieniu przez niego odpowiednich dokumentów załączonych do wniosku z dnia 18 grudnia 2018 r. Wówczas ubezpieczony dostarczył dwa zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wskazujące na wysokość osiągniętych przez niego zarobków w trakcie zatrudnienia w Zakładzie (...) w W. Oddział w R.. Na tej podstawie organ rentowy mógł ponownie wyliczyć ubezpieczonemu wysokość emerytury. Przepis art. 133 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych należy interpretować jako przepis ustanowiony na korzyść ubezpieczonych, tzn. gwarantujący im prawo do świadczenia od miesiąca złożenia wniosku, niezależnie od daty wydania decyzji w tym przedmiocie, jeżeli sami wyraźnie nie wskazali daty późniejszej. Nie jest jednak możliwe przeliczenie świadczenia z datą sprzed złożenia wniosku. Ubezpieczony, jeśli jest to dla niego korzystne, może jedynie wskazać datę późniejszą przeliczenia świadczenia - po złożeniu wniosku. Natomiast świadczenie może zostać przeliczone od daty złożenia wniosku. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 27 listopada 2014 r., sygn. akt III AUa 106/14)

Wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia emerytalnego został złożony przez odwołującego w dniu 18 grudnia 2018 r. W związku z tym organ rentowy prawidłowo ustalił prawo do przeliczenia emerytury ubezpieczonego od pierwszego dnia miesiąca, w którym złożono wniosek wraz z zaświadczeniami o zatrudnieniu i wynagrodzeniu. Należy mieć na uwadze, że odwołujący nie przedstawił tych dokumentów w toku postępowania sądowego w sprawie o sygn. akt VII U 243/18. Przepis art. 133 ust. 1 pkt 1 wyżej wymienionej ustawy jest bezwzględnie obowiązujący i organ rentowy w sposób prawidłowy go zastosował w niniejszej sprawie. Należy jednocześnie zauważyć, że organ rentowy przeprowadził czynności w sposób tożsamy, jak w przypadku wniosku odwołującego z dnia 26 października 2018 r. Ubezpieczony w tej dacie również złożył wniosek o przeliczenie kapitału początkowego oraz wysokości emerytury, jednak nie załączył do wniosku odpowiednich dokumentów dotyczących wysokości wynagrodzenia. Wówczas organ rentowy wydał decyzję z dnia 22 listopada 2018r. odmawiającą prawa do przeliczenia obu tych świadczeń.

W ocenie Sądu nie budzi wątpliwości fakt, że dopiero w dniu 18 grudnia 2018 r. odwołujący przedstawił dokumenty, na podstawie których było możliwe poczynienie nowych ustaleń w sprawie. Wobec powyższego od dnia 1 grudnia 2018 r. organ rentowy przeliczył wysokość przyznanej w dniu 19 października 2017 r. emerytury odwołującego, trafnie stosując przy tym obowiązujące przepisy prawa.

W świetle przepisu art. 133 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zgodnie z którym, w razie ponownego ustalenia przez organ rentowy prawa do świadczeń lub ich wysokości, przyznane lub podwyższone świadczenia wypłaca się, poczynając od miesiąca, w którym powstało prawo do tych świadczeń lub do ich podwyższenia, jednak nie wcześniej niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy lub wydano decyzję z urzędu (...), organ rentowy nie miał prawa, by dokonać przeliczenia świadczenia od daty wskazanej przez ubezpieczonego, bo przypadła ona przed dniem uzupełnienia materiału dowodowego przez ubezpieczonego i przed złożeniem wniosku o przeliczenie. Obowiązujące przepisy nie dają też możliwości wyrównania świadczenia za okres od dnia 1 października 2017r. do dnia 30 września 2018r.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

Zarządzenie: odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć (...)